

Glädjens budskap

Varför är det så extra svårt att evangelisera i Sverige?

Så kom han till Nasaret, där han hade vuxit upp. På sabbaten gick han till synagogan som han brukade. Han reste sig för att läsa ur Skriften, ¹⁷och man räckte honom profeten Jesajas bokrulle. När han öppnade den, fann han det ställe där det står skrivet: *¹⁸Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig till att predika glädjens budskap för de fattiga. Han har sänt mig för att ropa ut frihet för de fångna och syn för de blinda, för att ge de betryckta frihet ¹⁹och predika ett nådens år från Herren.* ²⁰Sedan rullade han ihop bokrullen, räckte den till tjänaren och satte sig. Alla i synagogan hade sina ögon fästa på honom. ²¹Då började han tala till dem: ”I dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som lyssnar.” (Luk 4:16-21)

Här döljer sig en oerhörd hemlighet. Eller vi kanske skulle säga att här syns en oerhörd blindhet. Jesus ägde ingenting, mer än kanske kläderna på kroppen. Låt oss jämföra med våra katedraler, våra rikt dekorerade mässkrudar eller glassiga karismatiska superpredikanter. Varför fattar vi inte vad Jesus säger? Är det svårt? Nej. Vi vill inte.

Stora ting har den Mäktige gjort med mig och heligt är hans namn. ⁵⁰Hans barmhärtighet varar från släkte till släkte över dem som fruktar honom. ⁵¹Han har utfört väldiga gärningar med sin arm. Han har skingrat dem som har stolta hjärtan och sinnen. ⁵²Härskare har han störtat från deras troner, och ringa män har han upphöjt. ⁵³Hungriga har han mättat med sitt goda, och rika har han skickat tomhänta bort. (Luk 1:49-53)

Inte bara pengar

Vid den tiden sade Jesus: ”Jag prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de små. ²⁶Ja, Fader, detta var din goda vilja. ²⁷Allt har min Fader överlämnat åt mig. Och ingen känner Sonen utom Fadern. Inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för. (Matt 11:25-27)

Fadern döljer sig för de visa och kloka och Jesus prisar Fadern för just detta. Har du tänkt på hur konstigt det låter?

Glädjens budskap anpassas till de rika

Västvärldens alla villfarelser kan sammanfattas under den här rubriken.

- 1) Historisk-kritisk teologi (= Liberalteologi)
- 2) Vildvuxen karismatik (Latter Rain Movement, Manifest Sons of God, Trosförkunnelsen, Torontovälsignelsen, Profetrörelsen, Lakeland m m)
- 3) Import från hinduism och buddhism – zenmeditation, qi-gong

Glädjens budskap medför rikedom

Där väckelsen går fram slutar folk att supa och använda droger. Många blir

mirakulöst befriade från syndens förnedring. Vidare slutar man att ljuga och skaffa sig vinster genom fusk och bedrägeri. Då kan alla lita på alla och det medför i sin tur att man kan börja arbeta för det gemensamma bästa i stället för att roffa åt sig. Äktenskap helas och barnen får det tryggare och bättre även om många i vuxen ålder tycks ha nästan som ett tvång att göra upp med sin barndoms Gud.

Här ser vi nu en viktig orsak till att väckelser är tidsbegränsade.

Så länge Israel var i öknen klagade de ibland men där var man beroende av Gud. I landet med mjölk och honung gick det överstyr. Gud låter oss medvetet komma in i rikedomens frestelser.

Jesus gör annorlunda

En man i hög ställning frågade Jesus: "Gode Mästare, vad skall jag göra för att få evigt liv?" ¹⁹Jesus sade till honom: "Varför kallar du mig god? Ingen är god utom en, och det är Gud. ²⁰Buden känner du: *Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte mörda, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt, Hedra din far och din mor.*" ²¹Mannen sade: "Allt detta har jag hållit sedan jag var ung." ²²Jesus hörde det och sade till honom: "Ett fattas dig ännu. Sälj allt vad du äger och dela ut till de fattiga. Då skall du få en skatt i himlen, och kom sedan och följ mig." ²³När mannen hörde detta, blev han djupt bedrövad, eftersom han var mycket rik. ²⁴Jesus såg att han var bedrövad och sade: "Hur svårt är det inte för dem som är rika att komma in i Guds rike. ²⁵Det är lättare för en kamel att komma igenom ett synålsöga än för en rik att komma in i Guds rike." ²⁶De som hörde detta frågade: "Vem kan då bli frälst?" ²⁷Han svarade: "Det som är omöjligt för människor är möjligt för Gud." (Luk 18:18-27)

Jesus lät honom gå. Det måste först komma ett moment av fattigdom in i en människas liv. Detta är lätt att ordna för Gud men han låter gärna den fattigdomen komma på ett sådant sätt att han själv blir ansvarig. Om inte förr så kommer den när man skall dö

Vi blir kvar hos Lukas ett tag:

Vidare sade han: "En man hade två söner. ¹²Den yngre sade till sin far: Far, ge mig min del av egendomen. Då delade han sin egendom mellan dem. ¹³Kort därefter packade den yngre sonen ihop allt sitt och for långt bort till ett främmande land. Där förde han ett utsvävande liv och slösade bort det han ägde. ¹⁴Men när han hade gjort slut på allt, kom en svår hungersnöd över det landet, och han började lida nöd. ¹⁵Då gick han bort och slöt sig till en av inbyggarna där, som skickade ut honom på sina ägor för att vakta svin. ¹⁶Han skulle gärna ha velat äta sig mätt på de fröskidor som svinen åt, men ingen gav honom något. ¹⁷Då kom han till besinning och sade: Hur många daglönare hos min far har inte mat i överflöd, och här håller jag på att dö av svält. ¹⁸Jag vill stå upp och gå till min far och säga till honom: Far, jag har syndat mot himlen och inför dig. ¹⁹Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få bli som en av dina daglönare. ²⁰Och han stod upp och gick till sin far.

Medan han ännu var långt borta, fick hans far se honom och förbarmade sig över honom. Fadern skyndade emot honom, föll honom om halsen och kysste honom. ²¹Sonen sade till honom: Far, jag har syndat mot himlen och inför dig. Jag är inte längre värd att kallas

din son. ²²Men fadern sade till sina tjänare: Skynda er att ta fram den bästa dräkten och klä honom i den och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter! ²³Och hämta den gödda kalven och slakta den, och låt oss äta och vara glada. ²⁴Ty min son var död men har fått liv igen, han var förlorad men är återfunnen. Och festen började.

²⁵Men hans äldre son hade varit ute på ägorna. När han kom och närmade sig gården, fick han höra musik och dans. ²⁶Han kallade då till sig en av tjänarna och frågade vad detta kunde betyda. ²⁷Tjänaren svarade: Din bror har kommit hem, och din far har slaktat den gödda kalven, eftersom han har fått honom välbehållen tillbaka. ²⁸Då blev han förargad och ville inte gå in. Fadern kom ut och försökte övertala honom, ²⁹men han svarade sin far: Här har jag alla dessa år slavat under dig och aldrig överträtt ditt bud, och mig har du aldrig gett ens en killing, så att jag kunde vara glad med mina vänner. ³⁰Men när han där kommer hem, din son som har gjort slut på vad du ägde tillsammans med horor, då har du för hans skull slaktat den gödda kalven. ³¹Fadern sade till honom: Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. ³²Men nu måste vi ha fest och glädja oss. Ty denne din bror var död men har fått liv igen, han var förlorad men är återfunnen.” (Luk 15:11-32)

Lillebror fick en godhet som han inte hade förtjänat och inte heller hade väntat sig. Storebror blev arg för han tyckte att han inte hade fått den lön eller uppmuntran – kort sagt inte den kärlek som han hade förtjänat. Den sortens kärlek är aldrig nåd.

Nåd till den skötsamme

Det ligger i öppen dag att lillebror behövde nåd och inte "bara" ett välkomnande. Han blev son i huset på nytt. Behövde storebror nåd? Detta ser man först när han blir ursinnig på faderns kalas. Hade han tjänat av glädje hade han inte blivit arg. Om han inte hade tänkt på hororna hade han inte talat om dem heller.

Behövde Jesus frälsa dig och mig under så brutala former? Du som är så snäll och jag som är så skötsam. Om vi inte ser nåden blir det lätt så att vi tror att vi hjälper Gud precis som hemmasonen tänkte. Vi letar i så fall inte längre efter barmhärtighet utan vi samlar på oss en besvikelse när vi letar efter lön.

Paradoxen är att lillebror som syndade på riktigt hittar paradiset. Han som aldrig lämnade paradiset vet inte var det ligger. Han vantrivs i paradiset.

Måste man supa ner sig eller synda tappert på något annat sätt?

Vad skall vi nu säga? Skall vi fortsätta att synda för att nåden skall bli större? ²Nej, visst inte! Vi som har dött bort från synden, hur skulle vi kunna fortsätta att leva i den? ³Eller vet ni inte att vi alla som har blivit döpta till Kristus Jesus har blivit döpta till hans död? ⁴Vi är alltså genom dopet till döden begravda med honom, för att också vi skall leva det nya livet, liksom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet. ⁵Ty är vi förenade med honom genom en död som hans, skall vi också vara förenade med honom genom en uppståndelse som hans. (Rom 6:1-5)

Död med Kristus

Saulus, som fortfarande andades hot och mordlust mot Herrens lärjungar, gick till översteprästen ²och bad att få med sig brev till synagogorna i Damaskus. Om han kunde

finna några som hörde till 'den vägen', män eller kvinnor, skulle han fångsla dem och föra dem till Jerusalem. ³Men när han på sin resa närmade sig Damaskus, strålade plötsligt ett ljussken från himlen omkring honom. ⁴Och han föll till marken och hörde en röst som sade till honom: "Saul, Saul, varför förföljer du mig?". ⁵Han frågade: "Vem är du, Herre?" Rösten svarade: "Jag är Jesus, den som du förföljer." ⁶Men stå upp och gå in i staden, så skall du få veta vad du måste göra." ⁷Männen som reste med honom stod där förstummade. De hörde ljudet men såg ingen. ⁸Saulus reste sig upp från marken, och när hans ögon öppnades kunde han inte se. De tog honom då vid handen och ledde honom in i Damaskus. ⁹Under tre dagar såg han ingenting, och han varken åt eller drack.

¹⁰I Damaskus fanns en lärjunge som hette Ananias. Till honom sade Herren i en syn: "Ananias!" Han svarade: "Här är jag, Herre." ¹¹Herren sade till honom: "Bege dig till den gata som kallas Raka gatan och fråga i Judas hus efter en man som heter Saulus och är från Tarsus, ty se, han ber." ¹²Och i en syn har han sett en man som heter Ananias komma in och lägga händerna på honom för att han skall se igen." ¹³Då svarade Ananias: "Herre, jag har hört av många hur mycket ont den mannen har gjort mot dina heliga i Jerusalem." ¹⁴Och nu är han här med fullmakt från översteprästerne att gripa alla som åkallar ditt namn." ¹⁵Men Herren sade till honom: "Gå! Han är ett redskap som jag utvalt för att bära fram mitt namn inför hedningar och kungar och inför Israels barn. ¹⁶Och jag skall själv visa honom, hur mycket han måste lida för mitt namns skull." (Apg 9:1-16)

Den skötsamme hade blivit avslöjad. Nu bad han. Tidigare hade han producerat böner men nu bad han.

För några som var säkra på att de själva var rättfärdiga och som föraktade andra, berättade Jesus också denna liknelse: ¹⁰"Två män gick upp till templet för att be. Den ene var farisé och den andre publiken. ¹¹Fariséen stod och bad för sig själv: Gud, jag tackar dig för att jag inte är som andra människor, rånare, brottslingar, äktenskapsbrytare, eller som den där publiken. ¹²Jag fastar två gånger i veckan, jag ger tionde av allt jag tjänar. ¹³Publiken stod långt borta och vågade inte ens lyfta blicken mot himlen utan slog sig för bröstet och bad: Gud, var nådig mot mig, syndare. ¹⁴Jag säger er: Han gick hem rättfärdig, inte den andre. Ty var och en som upphöjer sig skall bli förödmjukad, men den som ödmjukar sig skall bli upphöjd." (Luk 18:9-14)

Fariséen kanske tackade av uppriktigt hjärta. Men han jämförde sig med publiken. Denne hade sett sitt behov av nåd, det hade inte fariséen. Det avgörande ligger i begreppet självkänedom.

Jämförelser är inte en bagatell

Det där som Gud är ute efter kan vi ofta bara se i form av våra jämförelser, vårt tävlande och vår längtan efter att bli ärade av människor. Vi tycker att det är ganska oskyldigt. Jesus har en annan syn

Jag tar inte emot ära av människor. ⁴²Jag känner er och vet att ni inte har Guds kärlek i er. ⁴³Jag har kommit i min Faders namn, och ni tar inte emot mig. Men kommer det någon annan i sitt eget namn, honom tar ni emot. ⁴⁴Hur skall ni kunna tro, ni som tar emot ära av varandra och inte söker den ära som kommer från den ende Guden? (Joh 5:41-44)

Kluvenhet

Den brutala frälsningen måste ju motsvaras av ett lika allvarligt problem. Vad vet vi om oss själva? Vad har vi för människosyn?

När man hamnar i en kris som kan leda till en dramatisk omvändelse och pånyttfödelse säger man ofta om sig själv att ”jag är ruttet alltigenom.” Det tror jag Saul från Tarsus sa om sig själv när han satt blind i Damaskus. När Petrus tre gånger hade förnekat sin Mästare trots sina egna proklamationer om trohet till döds tror jag att han tänkte det samma.

Det är lätt gjort att man som predikant försöker frammana denna typ av självbekännelse genom att predika vitt och brett om människans totala ruttethet. Då slår människor ofta bakut eftersom de inte känner igen sig.

I stället får man tala om människans kluvenhet

Ja, det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag. (Rom 7:19)

Akta er för att utföra goda gärningar för att människor skall se er. Då får ni ingen lön hos er Fader i himlen. ²När du ger en gåva, blås då inte i trumpet för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att människor skall berömma dem. Amen säger jag er: De har fått ut sin lön. ³Nej, när du ger en gåva, låt inte din vänstra hand veta vad den högra gör, ⁴så att din gåva ges i det fördolda. Då skall din Fader, som ser i det fördolda, belöna dig. (Matt 6:1-4)

Vi vill två saker på en gång och många gånger är det vår destruktiva längtan som tar hem spelet.

1. Vi vill ha en god och varm gemenskap men vi vill också kunna förverkliga oss själva
2. Livet består av relation och funktion. Få döende sörjer över att de inte var mer på jobbet. Så länge livet rullar på har funktionen eller prestationen företräde. När döden närmar byts perspektivet ut. Då ser man att relationerna var och är det viktigaste.
3. Liberalismen har gett oss många friheter och rättigheter. "Människan är god innerst inne." Men en roman som bara handlar om goda människor upplevs inte bara som tråkig utan också som orealitisk.

Syndafallet

Men ormen var listigare än alla markens djur som HERREN Gud hade gjort. Han sade till kvinnan: "Har Gud verkligen sagt: Ni får inte äta av alla träd i lustgården?" ²Kvinnan svarade ormen: "Vi får äta av frukten från träden i lustgården, ³men om frukten på det träd som står mitt i lustgården har Gud sagt: Ät inte av den och rör inte vid den, ty då kommer ni att dö." ⁴Då sade ormen till kvinnan: "Ni skall visst inte dö! ⁵Men Gud vet att den dag ni äter av den skall era ögon öppnas, så att ni blir som Gud med kunskap om gott och ont." ⁶Och kvinnan såg att trädet var gott att äta av och en fröjd för ögat. Trädet var lockande eftersom man fick förstånd av det, och hon tog av frukten och åt. Hon gav också till sin man som var med henne, och han åt. ⁷Då öppnades ögonen på dem båda, och de märkte att de var nakna. Och de fäste ihop fikonlöv och gjorde höftskydden åt sig.

⁸Vid kvällsbrisen hörde de HERREN Gud vandra i lustgården. Och mannen och hans hustru gömde sig för HERREN Guds ansikte bland träden i lustgården. (1 Mos 3:1-8)

Detta är inte bara olydnad utan det är ett uppror. Att bli som Gud handlar om att vilja bli hans jämlike. Om man når det målet behöver man inte Gud utan man är sin egen gud. Alltså handlar det om att avsätta honom. Men det syns inte genast eftersom Gud representerar allt som är rättfärdigt, gott, barmhärtigt, tålmodigt och vackert. Men han har också makt, all makt.

Människan vill skaffa sig kunskap för att med maktens hjälp kunna göra det som är gott, rätt och berömvärt. Men det dolda motivet bakom allt det till synes goda är en önskan att bli som Gud, avsätta honom, äga skapelsen i stället för att förvalta den. Människan vill vara perfekt och bli beundrad, hon vill slippa kritik och vill slippa att be om förlåtelse.

Det riktigt onda består i människans vilja att förbättra världen.

Stalin hade ihjäl 42 miljoner i fredstid. Mao är alla tiders störste mördare. Han svarar ensam för 70 miljoner som dödats "civilt". Hitler ligger "bara" på cirka 24 miljoner. Pol Pot och de röda khmererna dödade cirka 3 miljoner.

Kyrkan har också en diger skuld när man bränt folk på bål för kätterska åsikter, eller för anklagelser om häxkonst. Judar har skingrats till jordens alla länder genom kyrkans antisemitism.

Lagens förbund

"Gud misslyckades med judarna." En andra dos av Kunskapens träd.

Men dessutom kom lagen in för att fallet skulle bli så mycket större. Men där synden blev större, där överflödade nåden ännu mer, ²¹för att, liksom synden fick herravälde genom döden, också nåden skulle få herravälde genom rättfärdigheten, som leder till evigt liv genom Jesus Kristus, vår Herre. (Rom 5:20-21)

En av fariseerna bjöd hem Jesus på en måltid, och han gick till honom och lade sig till bords. ³⁷Nu fanns i staden en kvinna som var en synderska. När hon fick veta att han låg till bords i fariséns hus, kom hon dit med en alabasterflaska med olja ³⁸och ställde sig bakom honom vid hans fötter och grät. Med sina tårar började hon väta hans fötter och torkade dem med sitt hår. Och hon kysste hans fötter och smorde dem med oljan. ³⁹Farisén som hade inbjudit honom såg det och tänkte: "Om den mannen vore en profet skulle han känna till vad det är för slags kvinna som rör vid honom, att hon är en synderska."

⁴⁰Då sade Jesus till honom: "Simon, jag har något att säga dig."

Simon svarade: "Mästare, säg det." – ⁴¹"Två män stod i skuld hos en penningutlånare. Den ene var skyldig femhundra denarer, den andre femtio. ⁴²Eftersom de inte kunde betala, efterskänkte han skulden för dem båda. Vilken av dem kommer nu att älska honom mest?" ⁴³Simon svarade: "Den som fick mest efterskänkt, skulle jag tro." Jesus sade: "Du har rätt." ⁴⁴Sedan vände han sig mot kvinnan och sade till Simon: "Ser du den här kvinnan? När jag kom in i ditt hus, gav du mig inget vatten till mina fötter. Men hon

har vätt mina fötter med sina tårar och torkat dem med sitt hår. ⁴⁵Du gav mig inte någon hälsningskyss, men sedan jag kom in har hon inte upphört att kyssa mina fötter. ⁴⁶Du smorde inte mitt huvud med olja, men hon har smort mina fötter med balsam. ⁴⁷Därför säger jag dig: Hon har fått förlåtelse för sina många synder. Det är därför hon visar så stor kärlek. Men den som har fått litet förlåtet älskar litet.” ⁴⁸Sedan sade han till henne: ”Dina synder är förlåtna.” ⁴⁹Då började de andra bordsgästerna fråga sig: ”Vem är den här mannen, som till och med förlåter synder?” ⁵⁰Men Jesus sade till kvinnan: ”Din tro har frälst dig. Gå i frid.” (Luk 7:36-50)